

بهینه‌سازی فرآیند خشک کردن ترکیبی اسمز- هوای داغ برش‌های قارچ خوراکی دکمه‌ای (*Agaricus Bisporus*) توسط روش سطح پاسخ

*^a^b زینب اصغری بیرام^a، علیرضا بصیری

^a دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی شیمی - صنایع غذایی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران

^b استادیار پژوهشکده صنایع شیمیایی، سازمان پژوهش‌های علمی و صنعتی ایران

چکیده

مقدمه: ماندگاری پایین قارچ دکمه‌ای، سبب شده که بخش عمده‌ای از تولید قارچ دکمه‌ای به صورت فرآوری شده به بازار عرضه گردد. در فرآیند آبگیری اسمزی یک فرآیند انتقال جرم چند مولفه‌ای رخ می‌دهد، به گونه‌ای که هم‌زمان با خروج آب از ماده غذایی، عوامل اسمزی به درون بافت نفوذ می‌کنند که مقدار آن در مقایسه با آب خروجی بسیار انداز می‌باشد. در این تحقیق بهینه‌سازی فرآیند خشک کردن ترکیبی اسمز- هوای داغ برش‌های قارچ دکمه‌ای با هدف بیشینه کردن خروج آب و جذب مجدد آب و کمینه نمودن جذب ماده جامد و چروکیدگی توسط روش سطح پاسخ انجام گرفت.

مواد و روش‌ها: اثرات شش فاکتور دمای محلول اسمزی با محدوده ۲۵ الی ۴۰ درجه سانتی گراد در پنج سطح ۳۵، ۳۲/۵، ۳۰، ۲۵ و ۴۰ درجه سانتی گراد، مدت زمان تماس محصول و محلول اسمزی با محدوده ۱۲۰ الی ۳۰۰ دقیقه در سطوح ۱۲۰، ۱۷۸، ۲۱۰، ۲۴۱ و ۳۰۰ دقیقه، غلظت سدیم کلرید در محلول اسمزی با محدوده ۰ الی ۱۵ گرم در ۱۰۰ میلی لیتر در سطوح های ۰، ۴/۸، ۷/۵ و ۱۰ گرم در ۱۰۰ میلی لیتر و ساکاراز با محدوده ۴۰ الی ۶۰ گرم در ۱۰۰ میلی لیتر در پنج سطح ۴۰، ۴۶، ۴۰، ۵۰ و ۵۳ و ۶۰ گرم در ۱۰۰ میلی لیتر، فشار محیط با محدوده ۵۰۰ الی ۷۰۰ میلی بار در سطوح ۵۶۴، ۵۶۰، ۵۶۰۰ و ۶۳۵ میلی بار و دمای خشک کردن تکمیلی با محدوده ۳۰ الی ۶۰ درجه سانتی گراد در سطوح های ۳۰، ۴۰، ۴۵ و ۵۰ درجه سانتی گراد با استفاده از طرح CCD بر روی شاخص‌های خروج آب، جذب ماده جامد، جذب مجدد آب و چروکیدگی بررسی گردیدند.

یافته‌ها: دمای محلول اسمزی ۳۹ درجه سانتی گراد، مدت زمان تماس محصول و محلول اسمزی ۱۶۴ دقیقه، غلظت عوامل اسمزی (۱۴) درصد میزان سدیم کلرید و ۵۳ درصد مقدار ساکاراز، فشار محیط ۶۰۰ میلی بار و دمای خشک کردن تکمیلی ۴۰ درجه سانتی گراد به عنوان شرایط بهینه فرآیند به دست آمد. در شرایط بهینه، خروج آب، جذب ماده جامد، جذب مجدد آب و چروکیدگی به ترتیب ۶۳/۳۸، ۳/۱۷ و ۷/۱۵ درصد، بودند.

نتیجه‌گیری: اگرچه شرایط بهینه به دست آمده شرایط مطلوبی می‌باشد، اما برای داشتن محصولی بهتر باید مواردی از جمله رنگ، بافت، مزه و دیگر شاخص‌های کیفی نیز در تحقیقات آینده مورد بررسی و مطالعه قرار گیرند.

واژه‌های کلیدی

آبگیری اسمزی، بهینه‌سازی، خشک کردن با هوای داغ، روش سطح پاسخ، قارچ خوراکی دکمه‌ای

مقدمه

ارزش غذایی بالای قارچ دکمه‌ای (*Agaricus bisporus*) در کنار طعم و عطر مناسب، افزایش تقاضا و تولید این محصول را به دنبال داشته است. ماندگاری پایین قارچ دکمه‌ای، سبب شده که بخش عمده‌ای از تولید قارچ دکمه‌ای به صورت فراوری شده به بازار عرضه گردد. یکی از این روش‌های فراوری رابیج، خشک کردن برش‌های قارچ می‌باشد که به دلیل بکارگیری دمای بالا و زمان طولانی فراوری، به شاخص‌های کیفی محصول صدمه وارد می‌کند. استفاده از آبگیری اسمزی به عنوان پیش تیمار، نه تنها به حفظ شاخص‌های کیفی کمک می‌نماید، بلکه میزان انرژی مورد نیاز فرآیند را نیز کاهش می‌دهد. مقدار خروج آب در آبگیری اسمزی به اندازه‌ای نیست که فراورده‌ای پایدار و بدون نیاز به شرایط ویژه نگهداری تولید نماید. به همین دلیل نیاز به خشک کردن تکمیلی دارد.

در فرآیند آبگیری اسمزی، محصولات در محلول‌های غلیظ قندی، نمکی و یا ترکیبی از این دو قرار گرفته و با ایجاد شیب غلظت بین محلول اسمزی و محصول، بخشی از آب موجود در محصول خارج می‌گردد. در واقع یک فرآیند انتقال جرم چند مولفه‌ای رخ می‌دهد، به گونه‌ای که هم‌زمان با خروج آب از ماده غذایی، عامل و یا عوامل اسمزی به درون بافت (درون سلول‌ها یا فضاهای بین سلولی) نفوذ می‌کند که مقدار آن در مقایسه با آب خروجی بسیار اندک می‌باشد (Ertekin, Sun, 2005). Singh et al., 2005; Sultanolu &, 2000; آبگیری اسمزی به عنوان پیش فرآیند در خشک کردن با هوای داغ، در محصولات متعددی تحت بررسی قرار گرفته است (Sun, 2005; Singh et al., 2005; Lenart, 2007; Singh et al., 2005; Torringa, 2001). از آنجایی که تبادل جرم در آبگیری اسمزی، روند آهسته‌ای دارد، از مکانیسم‌های مختلفی جهت افزایش آن استفاده می‌گردد. کاهش فشار محیط یکی از مکانیسم‌هایی است که می‌تواند تبادل جرم در این فرآیند را بهبود ببخشد (Zhao & Corzo & Bracho, 2006; Xie, 2004). کاهش فشار به دو صورت پیوسته و ناپیوسته مورد استفاده قرار می‌گیرد. در حالت ناپیوسته، کاهش فشار در ابتدای فرآیند برای مدت

زینب اصغری بیرام و همکار

کوتاهی اعمال و پس از آن فرآیند در فشار محیط ادامه می‌یابد (Corzo & Bracho, 2006). اعمال کاهش فشار به صورت ناپیوسته باعث انسباط منافذ محصول، افزایش سطح انتقال جرم و در نتیجه تسريع آبگیری می‌گردد. کاهش فشار باعث افزایش میزان خروج آب از محصول می‌شود، اما بر مقدار جذب ماده جامد تقریباً بی تاثیر می‌باشد (Ozdemir et al., 2008).

عوامل مختلفی از جمله نوع و غلظت محلول اسمزی (Sultanolu & Ertekin, 2000; Sun, 2005) Ozdemir et al., 2008; Lenart, 2007; Lenart, Ertekin, 2000; Sun, 2005) (Shukla & Singh, 2007; Shukla & Singh, 2007; Shukla & Singh, 2007) سرعت همزدن محلول اسمزی (Martinez et al., 2007) محلول اسمزی (Shukla & Singh, Sun, 2005) و ویژگی‌های مواد اولیه مورد استفاده (Sun, 2005) بر آبگیری اسمزی میوه‌ها و سبزی‌ها تاثیرگذار هستند.

افزایش دمای محلول اسمزی باعث افزایش مقدار خروج آب می‌گردد، اما بر روی میزان جذب ماده جامد تاثیرگذار نیست (Nsonzi, 1998). افزایش سرعت همزدن و همچنین نسبت محلول اسمزی به محصول باعث می‌شود که آب بیشتری از محصول خارج شود (Martinez et al., 2007).

روش سطح پاسخ^۱، روشی است که در بررسی اثرات متغیرهای مستقل بر روی شاخص‌های کیفی و همچنین بهینه‌سازی فرآیند، به طور گسترده در صنایع غذایی استفاده می‌گردد (Fermin & Singh et al., 2005; Corzo, 2005).

در این تحقیق متغیرهای موثر در فرآیند خشک کردن ترکیبی اسمز-هوای داغ (غلظت و دمای محلول اسمزی، زمان تماس نمونه با محلول اسمزی و میزان فشار محیط) بر روی میزان خروج آب، افزایش ماده جامد و همچنین دمای هوای در خشک کردن تکمیلی بر روی برخی شاخص‌هایی کیفی فرآورده نهایی (چروکیدگی و جذب مجدد آب) بررسی، داده‌های حاصل با روش سطح پاسخ، آنالیز و بهینه‌سازی شدند.

مواد و روش‌ها

- مواد

قارچ دکمه‌ای به صورت روزانه از شرکت ملارد تهیه گردید. قارچ‌های مورد استفاده دارای رطوبت اولیه 91 ± 2 درصد بر مبنای وزن تر و ارتفاع و ضخامت (قطر قارچ) به ترتیب $38/5$ و $22/2$ میلی‌متر بودند. رطوبت نمونه‌ها مطابق با روش AOAC (1984) و با قرار گرفتن نمونه‌ها در آون اتمسفریک و در دمای 102 ± 2 درجه سانتی‌گراد تا دستیابی به وزن ثابت اندازه گیری شدند (AOAC, 1984).

- روش تعیین نقشه آزمایشات

با انجام پیش آزمایشات، محدوده متغیرها با توجه به اهداف مورد نظر یعنی کمینه نمودن چروکیدگی و میزان جذب ماده جامد و بیشینه نمودن خروج آب و جذب مجدد آب، تعیین گردیدند: دمای محلول اسمزی در محدوده 25 الی 40 درجه سانتی‌گراد در پنج سطح 25 ، 30 ، $32/5$ ، 35 و 40 درجه سانتی‌گراد، مدت زمان تماس محصول و محلول اسمزی در محدوده 120 الی 300 دقیقه در سطوح 120 ، 178 ، 210 ، 2241 و 300 دقیقه، غلظت سدیم کلرید در محلول اسمزی در محدوده 0 الی 15 گرم در 100 میلی‌لیتر در سطحهای 0 ، $4/8$ ، $7/5$ و 10 و 15 گرم در 100 میلی‌لیتر و ساکارز در محدوده 40 الی 60 گرم در 100 میلی‌لیتر در پنج سطح 40 ، 46 ، 50 ، 53 و 60 گرم در 100 میلی‌لیتر، فشار محیط در محدوده 500 الی 700 میلی‌بار در سطوح 500 ، 564 ، 600 و 635 و 700 میلی‌بار و دمای خشک‌کردن تکمیلی در محدوده 30 الی 60 درجه سانتی‌گراد در سطحهای 30 ، 40 ، 45 ، 50 و 60 درجه سانتی‌گراد. با توجه به محدوده‌های به دست آمده و با استفاده از مدل CCD^۱، آزمایشات مطابق با نقشه آزمایشات طراحی شده و در چهار تکرار انجام شدند (جدول ۱).

- روش آماده سازی محلول‌ها و انجام آزمایشات آماده سازی محلول‌های اسمزی، با استفاده از ساکارز، سدیم کلرید و سیتریک اسید، با درجه حرارتی صورت گرفت. محلول‌های تهیه شده با

نسبت ده به یک محلول به محصول به درون جاربی‌هوایی مجهرز به فشارسنج منتقل و برای دستیابی به دمای مورد نظر بر روی هاتپلیت مجهرز به همزن قرار گرفتند. پایش دمای محلول با دماسنج جیوهای که در درون محلول قرار داشت، انجام می‌گردید. جهت کاهش واکنش قهقهه‌ای شدن به محلول اسمزی، در کل آزمایش‌ها مقداری ثابت و برابر 1 درصد (وزنی- حجمی) سیتریک اسید اضافه شد. بعد از شستشوی نمونه‌ها، و جداسازی آب سطحی آنان توسط کاغذ فیلتر، نمونه‌ها به دو نیم، برش داده شدند. برش‌های تهیه شده در محلول‌های اسمزی که قبلاً به دمای مورد نظر رسیده بودند، قرار گرفته، فشار مورد نظر در درون جار برقرار و پس از گذشت 10 دقیقه، مجدداً فشار محیط برقرار و آبگیری اسمزی در این فشار ادامه یافت. پس از گذشت زمان مورد نظر برای آزمایش، نمونه‌ها از ظرف خارج، 30 ثانیه با آب شسته شده و بعد از خشک کردن سطوح آنها، مجدداً توزیع شدند. نمونه‌ها بر روی سطوح حامل قرار گرفته و به درون خشک کن با جابه جایی هوای گرم جهت خشک کردن تکمیلی منتقل گردیدند. پس از سپری شدن زمان مورد نظر (تا دستیابی به رطوبت نهایی 7 درصد بر اساس وزن تر) نمونه‌ها از خشک کن خارج شده و مجدداً توزیع شدند. میزان خروج رطوبت و جذب ماده جامد از طریق روابط 1 و 2 به دست آمدند (Singh et al., 2005).

$$WL = \frac{W_0 X_0 - W_t X_t}{W_0} \times 100 \quad (رابطه ۱)$$

$$SG = \frac{W_t S_t - W_0 S_0}{W_0} \times 100 \quad (رابطه ۲)$$

که در این دو فرمول:

SG : میزان جذب ماده جامد (%)

S_0 : مقدار ماده جامد نمونه اولیه (gr)

S_t : مقدار ماده جامد نمونه آبگیری شده (gr)

W_0 : جرم اولیه نمونه (gr)

WL : میزان خروج آب (%)

W_t : جرم نمونه آبگیری شده (gr)

X_0 : رطوبت اولیه نمونه (%)

X_t : رطوبت نمونه آبگیری شده (%) است.

جدول ۱ - متغیرهای مستقل و غیر مستقل در فرآیند آبگیری اسمنز

پاسخ‌ها	متغیرهای تحت بررسی						زینب اصغری بیرام و همکار
	دما ^۱ (°C)	دما ^۲ (°C)	دما ^۳ (°C)	دما ^۴ (°C)	دما ^۵ (°C)	دما ^۶ (°C)	
۱	۳۰	۲۸	۲۶	۲۴	۲۲	۲۰	۲۰
۲	۲۸	۲۶	۲۴	۲۲	۲۰	۱۸	۲۰
۳	۲۶	۲۴	۲۲	۲۰	۱۸	۱۶	۲۰
۴	۲۴	۲۲	۲۰	۱۸	۱۶	۱۴	۲۰
۵	۲۲	۲۰	۱۸	۱۶	۱۴	۱۲	۲۰
۶	۲۰	۱۸	۱۶	۱۴	۱۲	۱۰	۲۰
۷	۱۸	۱۶	۱۴	۱۲	۱۰	۸	۲۰
۸	۱۶	۱۴	۱۲	۱۰	۸	۶	۲۰
۹	۱۴	۱۲	۱۰	۸	۶	۴	۲۰
۱۰	۱۲	۱۰	۸	۶	۴	۲	۲۰
۱۱	۱۰	۸	۶	۴	۲	۰	۲۰
۱۲	۸	۶	۴	۲	۰	۰	۲۰
۱۳	۶	۴	۲	۰	۰	۰	۲۰
۱۴	۴	۲	۰	۰	۰	۰	۲۰
۱۵	۲	۰	۰	۰	۰	۰	۲۰
۱۶	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۲۰

برای تعیین شاخص‌های کیفی جذب مجدد آب و میزان چروکیدگی نیز از روابط ۳ و ۴ استفاده شد که در رابطه ۴ برای اندازه‌گیری میزان چروکیدگی در ۲۰ میلی‌لیتر تولئن که در استوانه مدرج ریخته شده، نمونه اولیه قارچ قرار گرفته و تغییر حجم اولیه یاداشت می‌گردد. حجم نمونه مورد نظر بعد از فرآیند اسمز مجدداً به همین طریق اندازه‌گیری شده و طبق فرمول میزان چروکیدگی محاسبه می‌گردد (Sing *et al.*, 2007).

$$RE = \frac{W_t}{W_f} \quad (\text{رابطه } 3)$$

$$SH = \frac{V_0 - V_f}{V_0} \times 100 \quad (\text{رابطه } 4)$$

که در این دو فرمول:

RE : میزان جذب مجدد آب (gr/gr)

SH : میزان چروکیدگی (%)

V_0 : حجم اولیه نمونه (mL)

V_f : حجم نمونه نهایی (mL)

W_f : جرم نهایی نمونه (gr)

W_t : جرم نمونه آبگیری شده (gr) است.

یافته‌ها

در شکل‌های ۱، ۲، ۳، و ۴ به ترتیب منحنی‌های سه بعدی رویه پاسخ به دست آمده در مدل آماری در ارتباط با تاثیر میزان کلرید سدیم و مدت زمان تماس محلول و محلول اسمزی بر روی میزان خروج آب، تاثیر میزان فشار بر روی میزان خروج آب، تاثیر میزان کلرید سدیم و ساکاراز بر روی میزان جذب مجدد آب نشان داده شده‌اند. در شکل ۵ نیز شرایط بهینه فرایند آورده شده است. در جدول ۱ پاسخ‌های به دست آمده حاصل از آزمون‌های انجام شده بر اساس مدل طراحی شده مورد نظر ارائه شده‌اند. ضمن این‌که در جدول ۲ نتایج آنالیز آماری و تجزیه واریانس مربوط به میزان چروکیدگی مشاهده می‌شود و در جدول ۳ نیز نتایج حاصل از آزمون بهینه انجام شده و نتایج آماری با یکدیگر مقایسه شده‌اند.

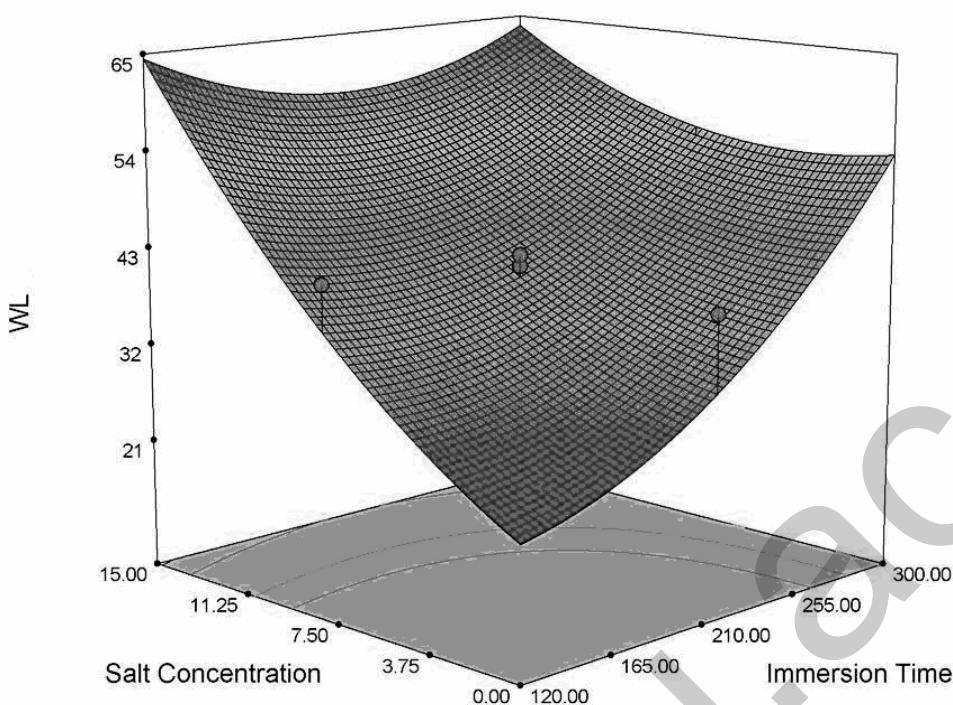
بحث

- اثرات متغیرهای تحت بررسی بر روی شاخص‌های کیفی

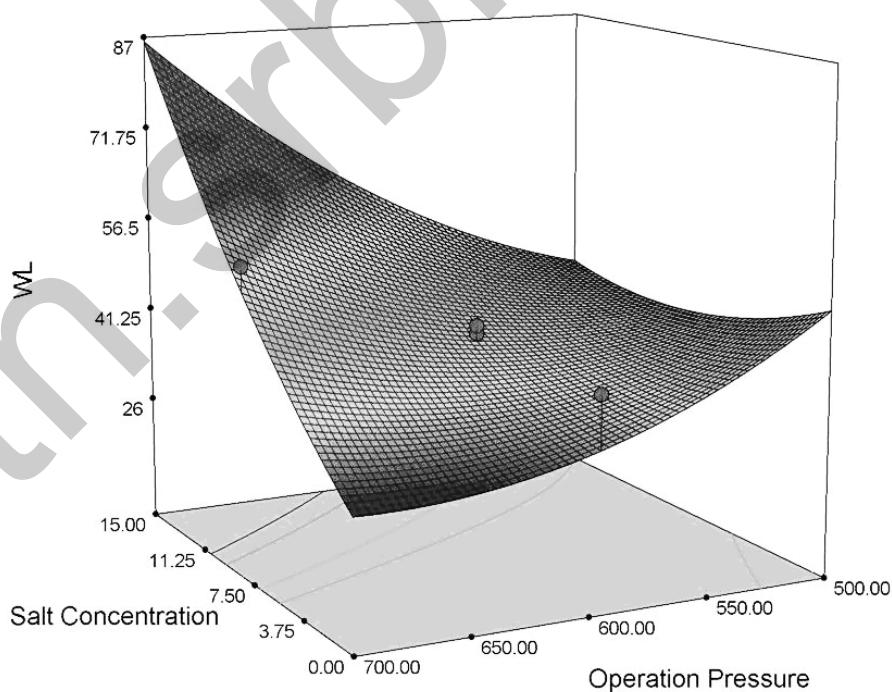
رابطه زمان تماس محلول و محلول اسمزی (IT) با میزان خروج آب (شکل ۱) بیانگر افزایش میزان خروج آب از محلول در هنگام افزایش زمان تماس محلول و محلول اسمزی است. در واقع با افزایش زمان تماس، عوامل اسمزی قادر خواهند بود به میزان بیشتری در بافت قارچ نفوذ کنند و در مقابل میزان آب بیشتری از بافت خارج شود. البته این مسئله تا زمانی صورت می‌گیرد که تعادل بین خروج آب از محلول و نفوذ عوامل اسمزی به درون آن ایجاد شود. اما تا برقراری این تعادل، امکان انتقال جرم وجود دارد. در آزمایش‌های انجام شده در شرایط یکسان، مقدار خروج آب از محلول در ۱۷۸ دقیقه ۴۵/۸۴ درصد جرم اولیه بود، در صورتی که با افزایش زمان به ۲۴۱ دقیقه، خروج آب از محلول به ۵۴/۹۵ درصد جرم اولیه افزایش می‌یابد.

همچنین در صورت افزایش مقدار سدیم کلرید (SC) موجود در محلول اسمزی، میزان خروج آب از محلول افزایش می‌یابد. سدیم کلرید که به علت گردایان غلظت به درون بافت نفوذ می‌کند، جایگزین آب در منافذ بافت شده و باعث می‌شود آب از بافت خارج گردد. همان‌طور که ذکر شد، تا زمان برقراری تعادل، هرچقدر عامل اسمزی بیشتر نفوذ کند، آب بیشتری از بافت محلول خارج می‌شود. آزمایش‌های انجام شده در شرایط یکسان نیز گویای این مسئله است که با افزایش غلظت سدیم کلرید از ۴/۸ به ۱۰ درصد، میزان خروج آب از ۳۹/۵۳ درصد به ۵۴/۹۵ درصد افزایش می‌یابد.

با توجه به شکل ۲، کاهش فشار محیط (OP)، افزایش میزان خروج آب از محلول را بدباند دارد. با کاهش فشار محیط، در واقع خلاء و مکش بیشتری درون محلول اسمزی و در واقع درون بافت محلول ایجاد می‌شود. با ایجاد مکش بیشتر، منافذ موجود در بافت منبسط شده، هوای درون آن‌ها به صورت حباب‌هایی خارج شده و عوامل اسمزی موجود در محلول اسمزی جایگزین می‌شوند. ورود عوامل اسمزی نیز به معنای خروج آب از محلول است. در نتیجه با افزایش مقدار ماجمد، میزان آب بیشتری نیز از نمونه خارج می‌گردد.

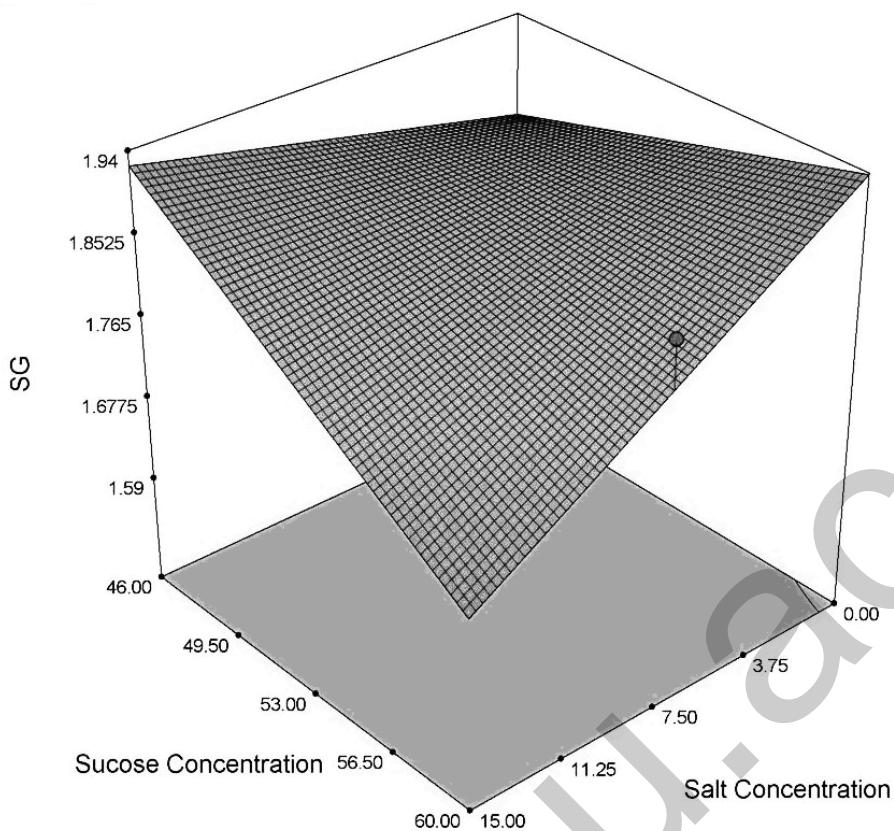

شکل ۱- تاثیر میزان سدیم کلرید و مدت زمان تماس محصول و محلول اسمزی بر روی میزان خروج آب

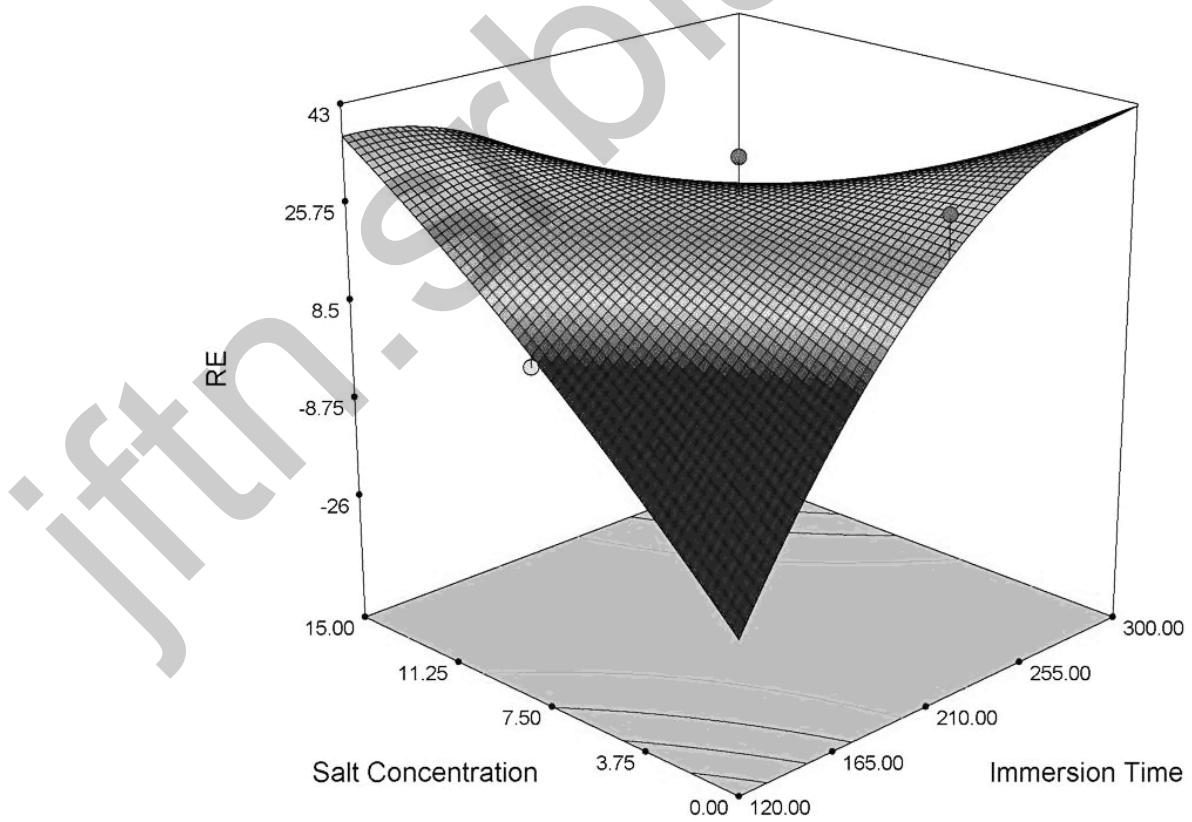

شکل ۲- تاثیر میزان فشار بر روی میزان خروج آب

زینب اصغری بیرام و همکار

شکل ۳- تاثیر میزان سدیم کلرید و ساکارز بر روی میزان جذب مواد جامد

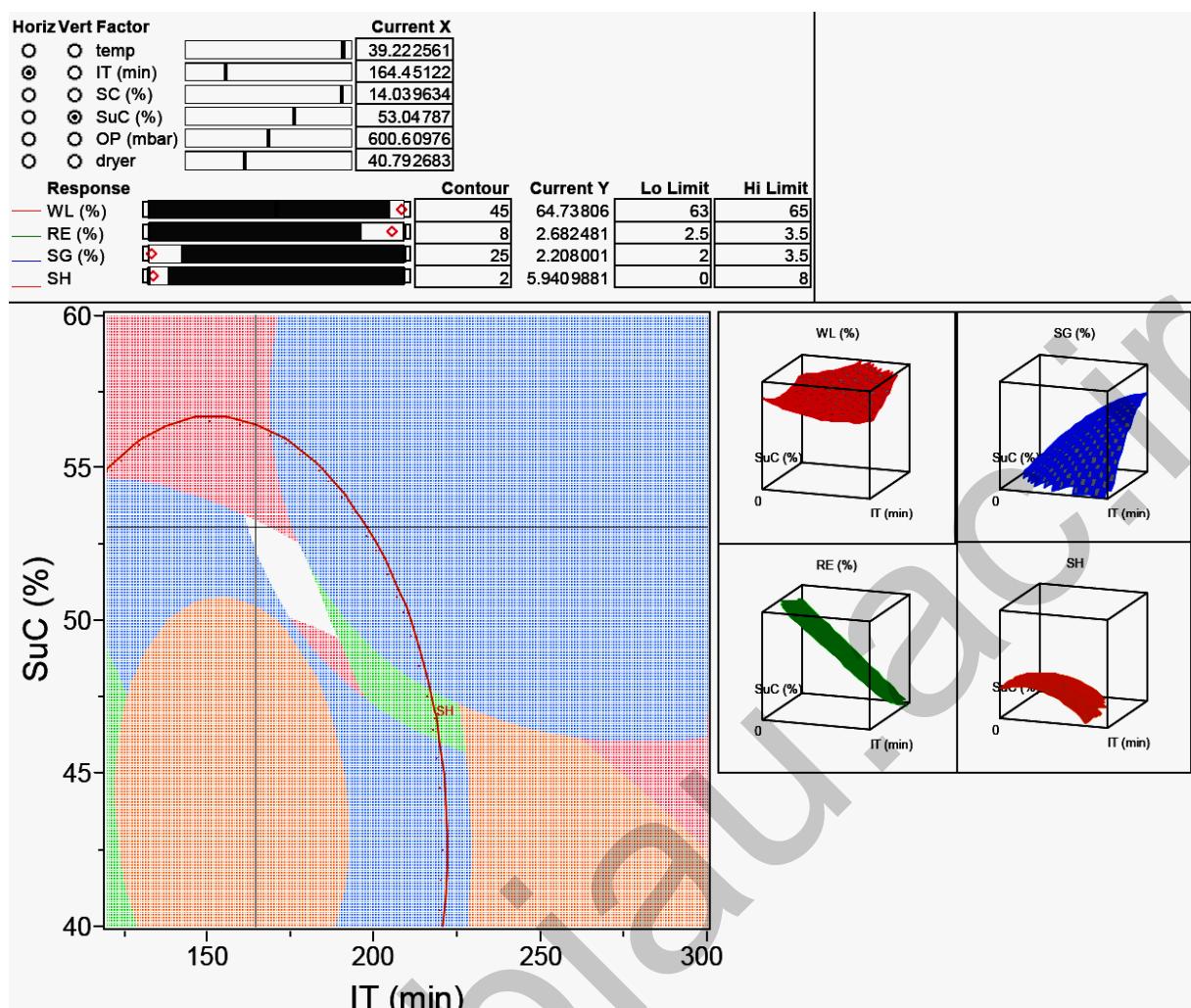

شکل ۴- تاثیر مدت تماس بر روی میزان جذب مجدد آب

جدول ۲- آنالیز آماری و تجزیه واریانس مربوط به میزان چروکیدگی

Source	DF	Shrinkage (SH)		
		Coefficient	Sum of Squares	p-value
Model	۲۷	۲۸/۰۹۳۳	۳۴۱۸/۷۲۲۶	۰/۷۳۵۸
X_1	۱	-۱۱/۲۲۴۵	۶۸۵/۷۶۱۰	۰/۰۸۱۹
X_2	۱	۰/۵۷۵۶	۱/۹۴۰۸	۰/۹۲۳۰
X_3	۱	-۱/۹۸۸۹	۲۲/۸۵۴۸	۰/۷۴۰۵
X_4	۱	۳/۱۳۳۳	۴۳/۲۱۴۶	۰/۶۴۹۲
X_5	۱	۴/۵۶۳۷	۱۲۴/۳۰۰۵۷	۰/۴۴۳۰
X_6	۱	-۰/۴۶۶۷	۱/۱۸۰۷	۰/۹۳۹۷
X_{12}	۱	-۱۵/۸۰۰۰	۲۷۴/۱۳۱۰	۰/۲۵۹۲
X_{22}	۱	۹/۱۴۲۱	۳۵/۱۳۰۳	۰/۶۸۱۶
X_{32}	۱	-۱۶/۶۳۳۸	۲۹۷/۴۴۷۶	۰/۲۴۰۶
X_{42}	۱	۴/۸۵۳۴	۹/۷۰۹۶	۰/۸۲۸۹
X_{52}	۱	-۳۲/۰۲۸۴	۴۷۷/۹۴۷۱	۰/۱۴۱۴
X_{72}	۱	-۳/۴۳۰۷	۱۲/۶۸۰۷	۰/۸۰۵۰
$X_1 X_2$	۱	۷/۲۳۴۸	۱۰/۰۵۹۹	۰/۷۸۴۵
$X_1 X_3$	۱	-۱/۶۷۰۸	۱/۲۶۰۲	۰/۹۳۷۷
$X_1 X_4$	۱	-۱۴/۷۰۴۳	۹/۰۴۸۷۵	۰/۵۰۰۵
$X_1 X_5$	۱	-۰/۰۸۳۶	۱۷/۶۰۱۶	۰/۷۷۱۲
$X_1 X_6$	۱	۲۴/۰۳۵۰	۲۴۹/۷۹۲۷	۰/۲۸۰۸
$X_2 X_3$	۱	-۲۰/۰۸۹۰۹	۲۱۲/۷۰۷۸	۰/۳۱۸۴
$X_2 X_4$	۱	۸/۹۴۸۶	۳۸/۳۸۰۵	۰/۶۶۸۱
$X_2 X_5$	۱	۱۰/۰۲۸۸	۱۰/۰۳۰۷۱	۰/۴۷۹۰
$X_2 X_6$	۱	-۰/۰۹۶۷۹	۰/۹۶۱۰	۰/۹۴۰۷
$X_3 X_4$	۱	۲۷/۴۴۰۹	۲۸۷/۰۹۱۳	۰/۲۴۸۷
$X_3 X_5$	۱	۳/۶۳۶۹	۵/۰۰۹۹	۰/۸۷۰۰
$X_3 X_6$	۱	-۱۶/۹۴۳۴	۱۱۸/۳۳۰۲	۰/۴۵۴۰
$X_4 X_5$	۱	۱۱/۸۱۲۹	۰۰/۸۵۶۸	۰/۶۰۵۴
$X_4 X_6$	۱	-۰/۶۱۷۴	۱۳/۶۴۴۷	۰/۷۹۷۹
$X_5 X_6$	۱	-۰/۰۰۵۰	۰/۰۰۳۳	۰/۹۹۶۸
Lack of fit	۱۷		۳۳۷۲/۲۲۳۹	۰/۷۳۵۸
Pure error	۱		۲۶۴/۰۰۰۰	
Total	۱۸		۳۶۳۶/۷۳۳۹	
R ^r		۰/۴۸۴۵		
Adj-R ^r		-۰/۲۸۸۶		

زینب اصغری بیرام و همکار

شکل ۵- شرایط بهینه فرآیند

جدول ۳- مقایسه نتایج حاصل از آزمون بهینه انجام شده و نتایج آماری

نتایج	خروج آب (%)	جب مواد جامد (%)	چروکیدگی	جب مجدد آب (%)
نتایج روش سطح پاسخ	۶۴/۷۳	۲/۲۰	۵/۹۴	۲/۶۸
نتایج آزمایش	۶۳/۳۸	۳/۱۷	۷/۱۵	۲/۲۶

غلظت به ۵۳ درصد، مقدار جذب مواد جامد ۱۲/۱۵ درصد می‌شود.

با توجه به شکل ۴ با افزایش مدت زمان تماس محلول اسمری و نمونه، میزان جذب مجدد آب افزایش می‌یابد. زیرا با افزایش مدت زمان تماس، مقدار آب بیشتری از بافت نمونه خارج می‌شود. در این حالت، طبیعی است که محصول هرچقدر آب بیشتری از دست داده باشد، می‌تواند آب بیشتری را نیز جذب کند.

اما بین میزان چروکیدگی برش‌های قارچ و

افزایش غلظت سدیم کلرید و ساکاراز (SuC) موجود در محلول اسمری باعث افزایش میزان نفوذ ماده جامد در محصول می‌گردد (شکل ۳). در حقیقت عوامل اسمری خود ماده جامد هستند که به درون بافت نفوذ می‌کنند. نتایج آزمایش‌های انجام شده نشان می‌دهند که با افزایش مقدار سدیم کلرید از ۴/۸ درصد به ۱۰ درصد، مقدار جذب مواد جامد از ۳/۷۲ درصد به ۶/۴۹ درصد افزایش می‌یابد. همچنین مقدار جذب مواد جامد در غلظت ۴۶ درصدی از ساکاراز ۶/۵۱ درصد است که با افزایش

مجدد اشاره کرد. شرایط بهینه با توجه به نتایج به دست آمده از انجام آزمایش بهینه، با این که با نتایج آماری یکسان نیستند، اما در مقایسه با آزمون‌های انجام شده بهترین پاسخ‌ها را در برداشت‌های در نتیجه شرایط مشخص شده به عنوان شرایط بهینه یعنی دمای محلول اسمزی ۳۹ درجه سانتی‌گراد، مدت زمان تماس محصول و محلول اسمزی ۱۶۴ دقیقه، غلظت عوامل اسمزی (۱۴ درصد میزان سدیم کلرید و ۵۳ درصد مقدار ساکارز)، فشار محیط ۶۰۰ میلی بار و دمای خشک‌کردن ۴۰ درجه سانتی‌گراد شرایط مطلوبی می‌باشند، اما برای داشتن محصولی بهتر باید مواردی از جمله رنگ، بافت، مزه و دیگر شاخص‌های کیفی نیز مورد بررسی و مطالعه قرار گیرند.

متغیرهای تحت بررسی، با توجه به تجزیه واریانس که در جدول ۲ مشاهده می‌شود، رابطه معنی‌داری وجود ندارد. از دلایل عدم تاثیرپذیری چروکیدگی از عوامل تحت بررسی، می‌توان به پدیده هم‌زمان خروج آب از محصول و نفوذ عامل و یا عوامل اسمزی به درون محصول اشاره نمود.

- تعیین شرایط بهینه

کمینه نمودن چروکیدگی و میزان جذب ماده جامد و بیشینه نمودن خروج آب و جذب مجدد آب به عنوان اهداف مورد نظر آزمایشات در تجزیه و تحلیل‌های آماری مورد نظر قرار گرفته و بدین گونه شرایط برای انجام فرآیند بهینه با توجه به شکل ۵ که از روش سطح پاسخ حاصل شده است، به دست آمد: دمای محلول اسمزی ۳۹ درجه سانتی‌گراد، مدت زمان تماس محصول و محلول اسمزی ۱۶۴ دقیقه، غلظت عوامل اسمزی (۱۴ درصد میزان سدیم کلرید و ۵۳ درصد مقدار ساکارز)، فشار محیط ۶۰۰ میلی بار و دمای خشک‌کردن ۴۰ درجه سانتی‌گراد.

با توجه به محدوده‌هایی که برای هر یک از پاسخ‌ها، در شکل تعریف شده است، ناحیه سفید رنگ بخش بهینه جهت انجام آزمایشات می‌باشد که شرایط انتخاب شده از این ناحیه در بالا ذکر گردید و حال برای اطمینان از صحت شرایط، آزمایش در حالت بهینه تکرار گردید و پاسخ‌های به دست آمده در جدول ۳ نشان داده شده‌اند.

نتیجه‌گیری

روش سطح پاسخ برای تعیین شرایط بهینه متغیرهای فرآیند خشک‌کردن ترکیبی اسمز-هوای داغ برش‌های قارچ خوارکی با هدف بیشینه کردن خروج آب و جذب مجدد آب و کمینه نمودن جذب ماده جامد و چروکیدگی مورد استفاده قرار گرفت. تجزیه واریانس و نمودارهای سطحی تاثیر برخی فاکتورها را ببروی پاسخ‌ها نشان دادند. از جمله می‌توان به تاثیر مدت زمان تماس محصول و محلول اسمزی، مقدار سدیم کلرید موجود در محلول و فشار محیط بر روی میزان خروج آب، میزان غلظت سدیم کلرید و ساکارز موجود در محلول بر مقدار جذب ماده جامد و تاثیر مدت زمان تماس محصول و محلول اسمزی بر روی شاخص آبگیری

سپاسگزاری

مجربان طرح نهایت شکر را از سازمان پژوهش‌های علمی و صنعتی ایران به دلیل در اختیار نهادن امکانات آزمایشگاهی دارند.

منابع

AOAC. (1984). Official methods of analysis. 14th ed. Association of Official Analytical Chemists, Washington, DC, USA.

Corzo, O. & Bracho, N. (2006). Predicting the moisture and salt contents of sardine sheets during vacuum pulse osmotic dehydration, Journal of Food Engineering, 80 (3), 781-790.

Corzo, O. & Bracho, N. (2006). Determination of water effective diffusion coefficient of sardine sheets during vacuum pulse osmotic dehydration, Journal of Food Engineering, 40 (8), 1452-1458.

Da-Wen, S. (2005). Emerging Technologies for Food processing, Elsevier Ltd.

Fermin, W. J. & Corzo, O. (2005). Optimization of vacuum pulse osmotic dehydration of cantaloupe using response surface methodology, Journal of Food Processing and Preservation, 29, 20-32.

Kaymak-Ertekin, F. & Sultanolu, M. (2000). Modeling of mass transfer during osmotic dehydration of apples, Journal of Food Engineering, 46 (4), 243-250.

Lenart, A. (2007). Osmo-convective

زینب اصغری بیرام و همکار

- Drying of Fruit and Vegetable: Technology and Application, Drying Technology, 14 (2), 391-413.
- Nsonzi, F. (1998). Osmotic dehydration kinetics of blueberries, Drying Technology, 16 (3-5), 725-741.
- Ochoa-Martinez, C. I., Ramaswamy, H. S. & Ayala-Aponte, A. A. (2007). ANN-Based Models for Moisture Diffusivity Coefficient and Moisture Loss at Equilibrium in Osmotic Dehydration Process, Drying Technology, 25 (5), 775-783.
- Ozdemir,M., Ozen, B. F., Dock, L. L. & Floros, J. D. (2008). Optimization of osmotic dehydration of diced green peppers by response surface methodology, Food Science and Technology, xx: 1-7.
- Shukla, B. & Singh, S. (2007). Osmo-convective drying of cauliflower, mushroom and green pea, Journal of Food Engineering, 80 (2), 741-747.
- Sing, B., Panesar, P. & Nanda, V. (2007). Rehydration Kinetics of Un-Osmosed and Pre-Osmosed Carrot Cubes, World Journal of Dairy & Food Sciences, 2 (1), 10-17.
- Singh, B., Kumar, A. & Gupta, A. K. (2005). Study of mass transfer kinetics and effective diffusivity during osmotic dehydration of carrot cubes, Journal of Food Engineering, 79 (2), 471-480.
- Torringa, E., Esveld, E., Scheewe, I., Berg, R. & Bartels, P. (2001). Osmotic dehydration as a pre-treatment before microwave drying of mushrooms, Journal of food Engineering, 49, 185-191.
- Zhao, Y. & Xie, J. (2004). Practical applications of vacuum impregnation in fruit and vegetable processing, Trends in Food Sciences & Technology, 15, 434-451.

Optimization of Osmo-Convective Drying of Edible Button Mushroom Using Response Surface Methodology

Z. Asghari Beiram^a, A. R. Bassiri^{b*}

^a M. Sc. Student of Chemical Engineering, Food Science, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

^b Assistant Professor of Food Science and Technology, Institute of Chemical Technologies, IROST.

Abstract

Introduction: Response Surface Methodology (RSM) was used to determine the optimum processing conditions that yield maximum water loss, minimum solid gain, maximum rehydration ratio and minimum shrinkage by osmo-convective drying of edible button mushroom.

Material & Methods: Temperature (25-40°C), immersion time (120-300 min), salt concentration (0-15%), sucrose concentration (40-60%), pressure (500-700 mbar) and drying temperature (30-60°C) were the factors investigated with respect to water loss, rehydration ratio, solid gain and shrinkage. Experiments were designed according to Central Composite Design with these six factors each at five different levels.

Results: Applying response surfaces and contour plots, optimum operation conditions were found to be temperature of 39°C, immersion time of 164 min, salt concentration of 14%, sucrose concentration of 53%, pressure of 600 mbar and drying temperature of 40°C.

Conclusion: At the optimum point, water loss, solid gain, rehydration ratio and shrinkage were found to 63.38 (g/100 g initial sample), 3.17 (g/100 g initial sample), 2.26 and 7.15, respectively. Apart from the optimum condition which provides desirable products, color, texture, flavor and other quality indices might be investigated to produce higher quality products.

Keywords: *Button Mushroom, Osmo-Convective Drying, Optimization, Response Surface Methodology.*

*Corresponding Author: ali_bassiri@yahoo.com